

efter Separationen, gjælder ogsaa om frastilte, som faae uægte Børn. Det synes dog en Urimelighed, om Hustruens ægtefødte Børn skulle være uheldigere stillede end de andre. Iøvrigt er jeg meget tilfreds med den Udtalelse, som den høitærede Justitsminister udtalte for den Tanke, der gaar derigjennem. Jeg er vis paa, at Tanken eller Principet, hvad man nu vil kalde det, er retfærdig, om det end er meget muligt, at Forslaget maaske kan formuleres bedre. Formen holder jeg ikke paa; naar bare Meningen kommer frem, er jeg ikke en saadan Nar, at jeg vil holde paa Formen, saa det lader sig meget let rette. Det ærede Medlem fra Wro (Brodenhus-Schack) udtalte sig meget om de Byrder, som Kommunerne havde faaet; men det er jo i sin Orden, at naar en Kommune er saa utugt, som mange af dem ere, at de saa faae Følgerne at føle. Det skal netop saa være. Hvorfor skal en Kommune, hvor der er Tugt og Sædelighed — og dem er der flere af — bære Følgerne af andre Kommuners Usædelighed? Nei, lad dem faae Følgerne af deres egen Usædelighed! Disse Kommuner skal tale til deres Folk derovre og vænne dem fra Usædelighed, saa bleve de fri for Byrderne. Men ville de have Behagelighederne, ville de have det Gode, saa maa de ogsaa tage det Sure. Efter den søde Nøse kommer den sure Svie, det maa Kommunerne ogsaa mærke og føle! Jeg synes, der kan være meget godt Haab om disse Kommuners Forbedring, som nu begynde at klage over, at de mærke de trykkende Følger af den store Utugt i deres Kommuner. Jeg kan derfor være ganske enig med den høitærede Justitsminister i, at det, at der vilde komme saadanne Banfælgeligheder fra adskillige Kommuner, især hvor der er megen Utugt, det var Noget, vi vidste i Forveien. Hvis Forholdet ikke netop var det, saa havde vi ikke behøvet at vedtage denne Lov; men iøvrigt gjorde det ærede Medlem i Fjor ikke Modstand paa det Punkt, det var paa andre Punkter, han gjorde Modstand. Jeg tror, at Tanken i den Lov, vi vedtog i Fjor, er sund, men jeg kan ikke fravige, at Loven i flere Henseender er uheldig affattet, og naar Amtmænd og Politimestre have forespurgt, saa er det virkelig ikke, fordi de ikke have læst „Rigsdagstidende“, men det ligger virkelig i, at man ikke kan forstaa Loven. Jeg finder den uklar i sig selv, og tilmed har den ogsaa andre Mangler. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Næstved (Zeth) mod det ærede Medlem fra Wro, naar han fremhævede, at der er meget større Grund til at give den frastilte Hustru og hendes Børn end den løsaftige Tante og

hendes Børn Understøttelse, og det var det sidste det ærede Medlem gik med til i Fjor. Det ærede Medlem havde meget travlt med at faae Loven igjennem i Fjor. Men jeg sagde til det ærede Medlem: Der er ingen Ting i Veien; Lovforslaget gaar jo over i Landstinget. Vi sætte nogle Forbedringer ind; kassierer Landstinget det saa, saa vi det jo tilbage. Men det ærede Medlem havde meget travlt med absolut at skulle have det færdigt, ligesom andre ærede Medlemmer, der mente, at det var saa stort et Mesterstykke, de her havde gjort. Erfaringen har dog vist noget Andet. Jeg holder altsaa paa og er enig med det ærede Medlem fra Næstved (Zeth) i, at Hgtehustruen og hendes Børn ere meget nærmere til en saadan Understøttelse end de løsaftige Fruentimmer. Det kan ikke nytte, at man siger, at der kun er nogle Kommuner omkring i Landet, der ere saa utugtige. Det veed vi meget vel, at der er Kommuner, hvor hvert tredie, hvert fjerde, hvert femte Barn er født udenfor Hgtestaf, og at der er andre Kommuner, hvor der ingen Utugt er; navnlig hvor det kirkelige Nære og hvor Folkehøiskolen har haft Indflydelse, det vil sige den Folkehøiskole, som der er Liv og Land i. I de Kommuner, hvor den har haft Indflydelse, er der saa godt som ingen uægte Børn, der raader nemlig ingen raa Snaf, medens man selv her i Thinget kan høre at der siges: Hvad skulle vi med disse Utugtslove, man kan forbedre Tilstanden med Ord. Ja, Tak for de Ord! Nei, lad dem faae Følgerne at føle af disse Utugtslove, og lad dem saa forbedre sig.

Brodenhus-Schack: Jeg skal tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger, og da først den, at jeg nok har hørt, at der er usædelige Mennesker i forskjellige Kommuner, men jeg har aldrig i mit Liv hørt, at Kommuner være usædelige, og det udbredte den sidste ærede Taler sig dog saa meget om. Der er da heller ikke mindste Grund til, at Kommunerne skulle have Ansvaret, fordi enkelte Mennesker i Kommunerne ere usædelige. Saaledes som det ærede Medlem fra Svendborg (Lang) fremstillede det, skulde man virkelig tro, at der var et Forhold mellem den usædelige Mand eller Kvinde i Kommunen og saa selve Kommunen, men det er jo dog en stor Feiltagelse. Dernæst skal jeg gjøre en Bemærkning til hans Udtalelse om, at jeg isjor havde saa travlt med at faae Loven igjennem. Ja, ganske vist, thi jeg sympathiserede i høi Grad med Forslaget, men derfor behøver jeg jo da ikke at have travlt med at faae den Lov igjennem